

TA MESEC V SKUPŠČINI

Vsi trije zbori občinske skupščine bodo zasedali v sredo 3. februarja ob 15.30 uri. Delegati bodo obravnavali:

- Stanje drobnoprodajne mreže osnovne preskrbe v občini Ljubljana Vič-Rudnik
- Predloge odlokov o splošni prepovedi delitve obstoječih parcel, prepovedi graditve in prepovedi spremembe kulture zemljišča v občini Ljubljana Vič-Rudnik za območje urejanja: VR 5/1 – Južni center, VR 3/4 – TRC Bokalce, VP 9/1 – Škofljica, VR 6/1 VR 6/3, VO 6/1 – Južni center, VR 7/1 – TRC Bokalce, VI 3/4 – Biotehnična fakulteta, VP 3/2 – Brdo, VS 4/5 – Lavrica, VR 1/2 – Ob Ljubljani VS 1/5 – Illova
- Osnutek odloka o določitvi pavšalnega zneska za vzdrževanje skupnih objektov in naprav na melioracijskih območjih v letu 1988
- Poročilo o poteku ukrepa družbenega varstva v DO Igo Ljubljana
- Poročilo o izvrševanju začasnih ukrepov družbenega varstva v Zavodu Zoološki vrt Ljubljana
- Osnutek sprememb in dopolnitev družbenega plana mesta Ljubljana za obdobje od 1986–1990

– Osnutek odloka o uskladitvi družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1986–1990 z obveznimi prostorskimi sestavinami dolgoročnega plana občine in mesta Ljubljana za obdobje 1986–2000 in o pripravi ter sprejetju sprememb in dopolnitev družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1986–1990

– Predlog sklepa o določitvi kraja praznovanja občinskega praznika in predlogu sklepa o imenovanju pripravljalnega odbora za organizacijo in izvedbo praznika občine Ljubljana Vič-Rudnik

Ob odobritvi skrajšanega zapisnika 9. skupnega zasedanja bodo delegati vseh treh zborov poslušali informacijo o zavzetih stališčih glede izvršitve odloka o zazidalnem načrtu za del urejanja območja VP 1/2 Rudnik in nadaljnje gradnje Polikema, ki ga bo posredovalo Predsedstvo OK SZDL Ljubljana Vič-Rudnik.

Direktor Plutala Ivan Koželj je iz tiste skupine vodilnih ljudi v našem gospodarstvu, ki pretežno del dneva koristijo za vodenje kolektiva. Dopoldanski čas namenja številnim koordinacijskim nalogam v podjetju in stikom z vsemi zunanji družabniki, popoldnevi in večeri pa minevajo v študiju novosti in predlogov novih poslovnih odločitev, ki naj bi uspešno vodile to podjetje med črni naše gospodarske politike. Na sliki: med prejemom državnega odlikovanja (Slika: Stane Jesenovec)

NOVINARJEVA RAZMIŠLJANJA OB SLAVNOSTNEM DOGODKU

Prestopno leto veliko obeta, pa malo dà

Nekaj minut čez trinajsto uro se je pričela 22. decembra v delovni organizaciji PLUTAL, Cesta v Gorice 8, trojna slovesnost: slavnostna seja delavskega sveta kolektiva ob 75-letnici obstoja podjetja, priložnostna napoved novih investicij ter podelitev državnih odlikovanj trem delavcem Plutala.

Mešani pevski zbor PLUTAL – AGROTEHNIKA pod vodstvom Mira Rozmana je z milo slovensko pesmijo pozdravil tudi najvišje predstavnike naše občine, ki so prisostvovali tej slovesnosti. Recitatorji iz Plutalove mladinske organizacije so z naravnim posredovanjem pesmi ustvarili vzdušje, ki je kar vabilo k aplavzu trem prejemnikom državnih odlikovanj. Predsednik občinske skupščine Peter Vrhunc je izročil red dela s srebrnim vencem Albinu Černe, ki je v Plutalu že od novembra 1953. leta in je državno odlikovanje prejela med drugim zato, ker s svojim dobrim delom in pripravljenostjo prijeti za vse, daje dober zgled vsem sodelavkam, posebno pa mladim, ki jih s svojimi bogatimi izkušnjami uči in vzgaja v dobre delavce.

Tudi Anton Pance je dobil red dela s srebrnim vencem. Kar poetična se sliši obrazložitev, v kateri je navedeno, da je postal Anton pravi umetnik v oblikovanju kovine. Z izjemno spretnostjo gibov, dolgoletno izkušnostjo in strokovnim pristopom preoblikuje ledeno kovino v sila prijeten, uporaben in koristen material.

Direktor delovne organizacije Plutal Ivan Koželj pa je prejel red zaslug za narod s srebrno zvezdo. Uvodni odstavek obrazložitve, v katerem je rečeno, da je bil Ivan Koželj od 1980. leta direktor TOZD Zapiralna embalaža, od 1985. leta pa je direktor Plutala, pa pomeni pravi izziv s trditvijo, da z izjemno delavnostjo, smelnimi odločitvami, pravilno usmerjeno proizvodnjo in izvozno strategijo omogoča izjemen napredek obstoječe proizvodnje ter investicijsko, tehnološko, organizacijsko in kadrovsko nesluten razvoj delovne organizacije Plutal. To in tudi druge odlike je priznal Plutalu tudi predsednik občinske skupščine Peter Vrhunc, ki je v priložnostnih besedah želel, da bi imeli v viški občini še več tako uspešnih kolektivov, ki poznajo svojo pozitivno pot tudi v zelo leugodnih časih slovenskega gospodarstva.

P. S. V lepe steklene kelihe so odlikovancem nalili bisernega vina in vsi so jim zaželeli še obilo delovnih uspehov in jim iskreno čestitali za prejeto odlikovanje. Kdo od teh treh imenovanih je prav v Plutalu hodil najbolj naporno pot delavca, proletarca. Prav namerno lahko rečemo proletarca. Saj temu nazivu dajemo v vseh naših pripovedovanjih vzvišen pomen, kljub temu, da ga strokovni viri označujejo kot »pripadnika družbenega razreda, ki ni lastnik proizvodnih sredstev, (mezdni) delavec«. Različna obdobja razvoja naše družbe in Plutala so doživljali Albina, Anton in Ivan. Če sta prva dva zmogla prebroditi pionirske težave povojnega razvoja v znani družbeni in gospodarski usmeritvi k bližjemu in bogatejšemu, je delovni, poslovni in odgovornostni lok slednjega poln problemov, stresov in nenehnega iskanja, kako razvijati ta 400-članski kolektiv in kako delavcem pošteno dopovedati, da je njihovo nekajletno nadpovprečno naprezanje nujno, da jim ne bi bilo potrebno nikdar kloniti pred pričakujočimi in presenetljivimi ukrepi vseh ravni našega vladanja. Znano je, da delavci v Plutalu pri proizvodnji kronskih in navojnih zapork znajo in zmorejo več, njihovi stroji pa v letu tečejo dlje, kot oni v najbolj razvitih evropskih državah. Verjetno se niste slišali, a Plutalovi vzdrževalci in konstruktorji ter oblikovalci kovin so najsodobnejše francoske avtomate za izdelavo okrasnih tulcev še posodobili in jim še povečali proizvodno zmogljivost, varnost in akumulativnost. Plutalovi plastičarji so dohiti in prehiteli na nekaterih tehnoloških področjih kolege iz podobnih evropskih tvrdk, ki izdelujejo zapiralno embalažo. V Plutalu se, če izzamemo

nujno potrebno proizvodno dvorano z znanimi rumenimi senčniki, ne povečujejo le površinsko, ampak izkoristijo vsak prostorček za postavitev novih strojev, naprav, laboratorijev, raziskovalnih pomagal. Skratka, Plutalovi delavci nimajo časa počivati. Njih neprestano žene sla za razvojem, sla, ki je ukorenjena od vodstvenega do proizvodnega delavca.

Vse to bi dajalo takemu kolektivu v normalnih tržnih gospodarstvih po svetu izjemne dohodke, izjemne osebne dohodke. Pri nas, žal, ne. Plutal mora, zato, ker leži v »razviti« Sloveniji, plačati vse: od denarja do materiala, tudi nekajkrat dražje kot njihovi proizvodni kolegi v »nerazvitih« republikah. In ker je zaradi tega (kljub boljši kakovosti) drži, težko prodre tudi na ljubljansko tržišče, da ne govorimo o drugih predelih Slovenije in Jugoslavije. Pa tudi izvoz je zanj vse bolj naporen, saj splet najrazličnejših »gospodarskih« okoliščin močno meče polena pod njihove poslovne odločitve in akcije.

In kje je konec volje, zmoglosti, hotenja po napredu? V Plutalu pravijo, da tega ne poznajo. A priznavajo, da tudi njihovi strokovnjaki vse bolj vedo, da je sedemsto tisoč več kot petsto tisoč. Entuziazem v ekonomski krizi ne rešuje plačilnega nelagodja. Strokovnjaki tehtajo? Se morda sprašujejo, res v tej družbi nikomur ni vseeno, da bodo z odhodom na drugo delo izničili dragocene izkušnje specialistov in spet pričeli na novo svojo strokovno pot. Ali smo v tej družbi res tako bogati, da dovolimo slabo plačevati najboljše?

Morda te misli ne bi smele izhajati iz prazničnega dogodka, a vendar je tudi to lahko priložnost, da na tak način prikažemo, kako poštrevale delavce in strokovnjake imamo v naših delovnih organizacijah in da bi morali znati na vse načine ceniti njihovo izjemnost.

STANE JESENOVEC

Zazidalni načrt za Rakovo jelšo razgrnjen z variantama kanalizacije

Težko pričakovani osnutek zazidalnega načrta VS 2/11 Rakova jelša je bil glede na dogovor 23. decembra v obravnavi na občinskem izvršnem svetu. V grobem povedano ta osnutek zajema prostorsko ureditev že obstoječih soseske individualnih gradenj v KS Rakova jelša in je zasnovan za bivanje skupno malo manj kot 4.000 ljudi. Poleg stanovanjskih objektov vključuje še izgradnjo sole (tudi za kasnejše potrebe Trnovega) in vrta ter storitvenih dejavnosti. Upošteva dogovor s krajevno skupnostjo je izdelovalec načrta ZIL – Tozd urbanizem na zahtevo izvršnega sveta pripravil variantno rešitev ureditve kanalizacije. Tako se bodo krajani lahko odločili med gravitacijskim sistemom in tlačnim sistemom kanalizacije.

Prvi sistem s petimi prečrpalnimi objekti odvaja ločeno sanitarno in meteorno odpadno vodo preko zaprtih kanalov, pri čemer je meteorna voda speljana v Ljubljano, Mali graben in Curnovec, sanitarna pa se odvaja v mestni kanalizacijski sistem. Po Poti v Rakovo jelšo sta kanala meteorne in odpadne vode speljana ločeno po levem in desnem desnem obstoječem jarku. Kanala obeh vod sta položena v kinetah, ki pa so položene na glavah pilotov. Le-ti se zabijajo v razdalji dveh metrov. Kanali potekajo v profilu ceste na globini med 1 m do 2,5 m. Slaba stran te rešitve je zelo komplicirana in draga izvedba s pilotiranjem, zagatnimi stenami in razpirali. Tako izvedba bo povzročila neprijetne posledice na obstoječe nestrokovno grajene stanovanjske objekte. Ob predlagani izvedbi bo potrebno več obstoječih objektov sanirati, nekatere pa zaradi neizbežnih deformacij celo porušiti. Dobra stran pa predstavlja enostavno vzdrževanje, manjši manipulativni strošek brez porabe električne energije in posameznih črpališč.

Druga varianta – tlačni sistem pa zajema odpadno vodo iz naselja Rakova jelša. Tlačni vodi potekajo v obstoječih ali novih cestah. Glavni

zbiralnik se veže na črpališče v neposredni bližini mostu čez Mali graben, od tod pa tečeta dva tlačna cevovoda do podaljšane kanala, ki teče po Opekarski cesti. Vsak objekt mora imeti hišno črpališče. Meteorni in odpadni kanal poteka v skupnem iztoku, vendar oba na pilotih.

Slaba stran rešitve je v tem, da je potrebno za vsako od priključenih enot urediti črpališče, drug problem, ki se pojavlja pa je, da je še posebej pri kanalski vodi treba računati, da ta vsebuje določeno količino zraka in drugih plinov. Ko pretočna hitrost pade, se namreč plini iz vode izločijo in predstavljajo oviro za pretok. Dobra stran pa je, da pri gradnji kanalske mreže nismo več odvisni od padcev, kar omogoča gradnjo kanalov zelo plitvo in da smo le malo občutljivi za posledice.

11. februarja bo javna obravnava

Osnutek zazidalnega načrta za območje urejanja VS 2/11 Rakova jelša je razgrnjen v avli občinske skupščine in v prostorih KS Rakova jelša od 15. januarja do 15. februarja.

11. februarja ob 18. uri bo v prostorih OŠ SNOUB Ljubljanske (Trnovo) javna obravnava osnutka zazidalnega načrta.

Slišati je bilo, da bi po grobi oceni znašali stroški izgradnje prve variante 10,3 milijarde, druge pa 3,5 milijarde dinarjev. Sicer pa je izvršni svet menil, da je v obrazložitvi potrebno nakazati dilemo, ki je bila v razpravi že izpostavljena, to je plačilo kanalizacije, kar je vezano na vprašanje odloka o odpadnih vodah, pri tem pa je potrebno zelo natančno opredeliti kaj bremeni posameznega uporabnika oziroma stanovalca. Izvršni svet je tudi imenoval strokovno skupino (predstavnike delegirajo DO Vodovod-kanalizacija, KS Rakova jelša in tri izvršni svet), ki bo po končani javni razpravi predložila strokovno variantno rešitev glede izbora kanalizacije in ostale pripombe na osnutek zazidalnega načrta.

Poiščemo ustrežnejšo in hitrejšo rešitev tega problema. Že leta 1986 so bile narejene vse ustrezne raziskave pri novi vrtni Virje. Ta vrtna je pokazala, da tako kvalitativno, kakor tudi količinsko ustreza zahtevam o neoporečnosti vode. Zato v letošnjem letu tečejo intenzivne priprave za graditev vodovoda Virje–Podpeč. Res škoda, da tov. Vanja Forjanič-Rankelj ni poiskala vseh potrebnih informacij za svoje pisanje na KS Podpeč-Prešerje, kamor spada tudi vodovodni odbor, temveč jih je iskala povsod drugje.

Vse potrebne informacije bi lahko dobila na vpogled, ne da bi se morala bojevati za to na občini.

Tudi mi pozdravljamo, da ima vsak krajani svoje konstruktivno mnenje, vendar tov. Vanjo Forjanič-Rankelj opozarjamo na definicijo o silni neodgovornosti organov občine, kakor tudi KS Podpeč-Prešerje pri reševanju tega problema. Glede na izredna prizadevanja, ki jih posamezniki vlagajo v reševanje zelo kritičnih razmer, smatramo to kot ironijo nepoznavanja situacije.

Članek govori o začetku, da so uporabniki že lep čas opozorjeni, kako naj ravnajo z vodo, zato se nam poraja vprašanje, če jih je na to opozoril nekdo tretji in ne upravljalci vodovoda.

Z nekaterimi opozorili in napotki se strinjamo, vendar smatramo, naj to velja tudi za široko delegatsko bazo in delegate, ki so dolžni tako problematiko tudi poznati in jo pomagati razreševati na za to pristojnih organih in skupščinah.

Če pa tudi ta odgovor občanki ne zadostuje, naj prečita redno vse Naše komune, saj o tej problematiki pišemo med drugim tudi v sledečih številkih v letu 1987:

– št. 3 – 3. marec 1987 avtor Stane Jesenovec,

– št. 9/10 – 30. junij 1987 – avtor Branko Vrhovec; kjer smo opozarjali na vse te probleme.

S tovariškimi pozdravi in v upanju, da bomo kmalu pili boljše vodo

CERK JANEZ
GORSIČ MARKO

ODMEVI...

Naša voda – leglo mikroorganizmov II.!

Izredno nas je razveselil članek tov. Vanje Forjanič-Rankelj, da se tudi ona oz. posamezniki tako prizadevno vključujejo v razreševanje kritične situacije vodovodnega podjetja Strojarek.

Žal pa smo ugotovili, da ta prizadevanja potekajo tudi v napačnih smereh in zato Vanjo Forjanič-Rankelj manjka veliko potrebnih informacij pa tudi dejanskega vpogleda v trenutno situacijo tega problema.

Veseli nas tudi, da še kdo pozna vse uradne predpise in uradne liste o kvaliteti vode, ter kdo nam stalno kontrolira kvaliteto vode.

Vodovod je bil narejen v šestdesetih letih za potrebe KS Podpeč-Prešerje z velikim sovlaganjem krajanov naše KS. Ker je bilo vodo dovolj za naše potrebe, v KS Notranje Gorice in Vnanje Gorice pa niso imeli dovolj pitne vode, smo se v KS Podpeč-Prešerje solidarno povežali z obema KS in nato še s KS Brezovica. Tako so te KS takrat dobile dovolj velike količine vode. Ko pa se je z novogradnjami in novo industrijo poraba vode povečala, je kvaliteta sorazmerno temu padla. Tako smo morali stopnjavati kloriranje vode do vseh dovoljenih mej. Ker dobro poznamo vse probleme, ki izhajajo iz tega, že nekaj let prizadevno iščemo rešitve oskrbe z dobro pitno vodo. V letu 1987 smo zgradili povezovalni vodovod Strojarek-Hoja, predvsem zato, da bi količinsko zdostili potrebam KS Notranje in Vnanje Gorice. Že v letu 1985 pa smo upali, da bomo celoten problem razrešili s planirano povezavo Brest–Podpeč–Notranje–Vnanje Gorice–Brezovica, vendar pa smo leto dni kasneje zvedeli, da pride ta varianta v poštev šele po letu 1995. Zaradi tega smo se na organih KS Podpeč-Prešerje odločili, da

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ: ČRNI VRH

Za novim domom še vodovod

Ni še tako dolgo, ko smo v našem glasilu predstavili novo pomembno pridobitev Črnega vrha nad Polhovim Gradcem – tamkajšnji večnamenski dom. Tedaj je zgradba kazala še gole »kosti«, saj so jo komaj dobro spravili pod streho, zdaj ko so ji primaknili še nekaj žuljev, pa že dobiva svojo popolnejšo podobo. Tako je v njej že elektrika, voda in telefon, in domači gasilci, ki jo bodo največ koristili, računajo, da bodo že letos imeli v njej svoj občni zbor (kar v garaži).

»To bo vsekakor velik dogodek za naše gasilsko društvo,« hvali prizadevnost graditeljev Milan Košir, tajnik KS Črni vrh. »Tembolj, ker to društvo deluje komajda kaka štiri leta. Vendar pa želimo, da bi se poleg gasilcev, zanimali za dom tudi drugi krajanji, še zlasti mladi in ga čimbolj vsestransko koristili.«

Novi dom, ki ga sicer načrtujejo že vsaj kakih dvajset let, a so zavoljo pomankanja finančnih sredstev, kasneje pa še zapletov z zemljiščem, njegovo gradnjo nenehno odlagali, bo imel poleg

Model zadrževalnika Božna, ki ga preizkušajo v VGI Ljubljana na Hajdrihovi 28, so si ogledali vsi udeleženci nedavnega pogovora o gradnji tega pomembnega priljubljanskega vodnogospodarskega objekta (Slika: Stane Jesenovec)

KAKŠEN BO ZADRŽEVALNIK BOŽNA – I.

Gremo po nasvete v Logatec in Novo Gorico (?)

5. januarja so se zbrali na Vodnogospodarskem inštitutu na Hajdrihovi 28 vsi, ki jih zanima izgradnja zadrževalnika Božna nad Polovim Gradcem. Vodnogospodarski strokovnjaki, upravni delavci, predstavniki skupnosti Slovenije so v besedi in praksi lahko spoznali, kako bo izgledal ta velik vodnogospodarski objekt. Mi smo se odločili, da nekatere vidike vsajanja te pregrade v naše okolje predstavimo v našem glasilu. Prvi sogovornik je direktor VGI Ljubljana dipl. inž. Mitja Starec. Najprej nas je zanimalo, kako daleč so priprave za izgradnjo zadrževalnika Božna in, kje je pravzaprav vzrok za odločitev za postavitev tega objekta?

»Problem visokih voda na povodju Gradašnice, predvsem v letih 1926 in 1933, je še vedno opozorilo za južni del Ljubljane, da lahko pride do katastrofalnih poplav, ki bi povzročile ogromno gospodarsko škodo. Ideja o izgradnji zadrževalnika ali zadrževalnikov na povodju Gradašnice ni nova. O tej problematiki razpravljamo praktično že polnih dvajset let. Problem je predvsem prostorske narave. Z zadrževalnikom na povodju Gradašnice prizadenemo posamezne površine, ki so sedaj poseljene, nastopa pa tudi problem cestne povezave med Ljubljano in Polhograjsko dolino. V preteklih letih so govorili o zadrževalniku na področju Žerovnika nad Bokalcami, kjer bi lahko z relativno majhnim zadrževalnikom dosegli pomemben učinek pri zmanjšanju visokega vaha na Gradašnici. Ker zaradi poselitve to ozemlje za zadrževalnik ni več primerno, se je stroka morala umakniti in je tako kot edina možna lokacija na povodju Gradašnice ostala lokacija po sotočju Velike in Male Božne, kjer naj bi postavili zadrževalnik Božna. Ta bi s 5,5 milijonov kubičnih metrov koristnega akumulacijskega prostora nudil zanesljivo varnost tako Polhograjski dolini, kakor tudi južnemu delu Ljubljane, pred visokimi vodami Gradašnice. Če k temu dodamo še nameravano izgradnjo zadrževalnika na povodju Horjušice pri vasi Brezje, z zmogljivostjo nad 2 milijona kubičnih metrov, bi rešili Ljubljano pred nevarnostjo 100-letnih voda. Do takrat pa nad našim mestom še vedno visi nevarnost katastrofalne poplave ali poplav.«

Zakaj pri pogovorih o tej problematiki radi izpostavljate aktualno vodnogospodarsko usodo Nove Gorice?

»Poanta primerjave med Ljubljano in Novo Gorico je v tem, da se ljudje zavejo nevarnosti običajno šele potem, ko jih ta nevarnost prizadene. Omenil sem, da sta Polhograjska dolina in južno obrobje Ljubljane doživela katastrofo 1926. in 1933. leta. Obe letnici sta zelo odmaknjeni in nekako smo navajeni videti v Gradašnici miren vodotok, kateri v zadnjih letih dejansko ne povzroča nekih

velikih nevšečnosti. Isti primer je bil praktično tudi v Novi Gorici. Tudi tam so močno urbanizirali celotno območje, niso primerno uredili odtoke in ob velikih padavinah 1984. leta in 1987. leta so doživeli velike poplave. Prej pa jih voda ni ogrožala več desetletij. Takoj po prvi poplavi so spoznali, da morajo pristopiti k izgradnji zadrževalnika Pikolut. Če se spet vrneimo v Ljubljano, mislim, da bi bile zadeve zelo hitro rešene, če bi zajela področje Gradašnice nevarna ujma. V tem primeru bi prišle določene strokovne rešitve hitreje do veljave, kakor v sedanjem trenutku.«

Navedite nekaj osnovnih tehničnih in gradbeniških ter vodnogospodarskih podatkov o zadrževalniku Božna.

»Zadrževalnik Božna je zadrževalnik suhega tipa. Svojo funkcijo bi odigral samo v času visokih voda (nad 20 letne), zadržal bi visokovodni val. Ko bi naravna nevarnost minila, bi se ta voda iz zadrževalnika izpraznila, oziroma bi otekla po strugi Gradašnice. Volumen koristne prostornine zadrževalnika bi bil približno 5,5 kubičnih metrov, s tem, da bi bila pregrada na sotočju Velike in Male Božne nasutega tipa, visoka približno 40 metrov. V njej bi bilo vgrajenega nekaj na 600 tisoč kubičnih metrov materiala. Naloga pregrade je v tem, da zmanjša pretok visokih voda Gradašnice v profilu Bokalc iz 290 kubičnih metrov na sekundo, kot cenimo sedanjno 100-letno visoko vodo, na 164 kubičnih metrov na sekundo, to je tisto vodo (10 letna), ki jo je sedanja struga Malega grabna ob minimalnih korekcijah sposobna prevajati v Ljubljano.«

Kakšen pa bo vpliv pregrade na okolje?

»Pri vsaki tako veliki gradnji pride do vpliva na okolje. Mislim da izgradnja akumulacije Božna pri tem ne bo nobena posebnost. Pri projektiranju oziroma pri posegu v prostor bodo vse strokovne službe upoštevale vse predloge in vse podatke o varstvu okolja, tako, da bi bil ta objekt čim bolj vključen v krajino. Po drugi strani pa se zavedamo, da bo ta poseg naletel na določene pripombe oziroma na določene probleme pri krajinah oziroma v krajevnih skupnostih, ki so na tem področju. Mislim, da bomo s pametnim pogovorom in z zavestnim pristopom lahko razrešili vsa pereča vprašanja, ki bodo nastala pri izgradnji tako velikega vodnogospodarskega objekta.«

P. S. O poteku priprav na gradnjo zadrževalnika Božna bo redno poročal tudi Radio Glas Ljubljane (UKV 102,4 MHz) v svojih rednih prispevkih o Območni vodni skupnosti Ljubljana – Sava, ki so običajno na sporedu ob 16.10.

STANE JESENOVEC

GRADNJA TELEFONSKIH ZMOGLJIVOSTI NA ŠKOFLJICI IN LAVRICI GRE H KONCU

Na telefone bo treba počakati nekaj mesecev

Pred dobrimi dvema leti so krajanje Škofljice in nekoliko kasneje tudi Lavrice s Podjetjem za ptt promet Ljubljana podpisali posebna sporazuma, po katerih bodo dobili 500 oziroma 290 novih telefonskih priključkov. Sporazuma določata, da krajanje sami na svojem območju zgradijo krajevno kabelsko omrežje, delovna organizacija ptt prometa pa zagotovi novo telefonsko centralo ter prenosni sistem oziroma povezavo do nadrejene glavne centrale v Ljubljani. Takšni sporazumi se zaradi slabega gnotnega položaja ptt prometa v zadnjem času vedno bolj uveljavljajo.

Dogovorjeno je tudi bilo, do kdaj naj bi bila vsa dela opravljena in kdaj bodo dobili nove telefone. Ker je do danes rok že krepko prekoracen, so krajanje, razumljivo, nejevoljni. Gradbeni odbora in krajanje so se pri gradnji obeh omrežij izjemno potrudili, nad gradnjo pa je bdel tudi koordinacijski odbor na ravni občine. Z delom in denarjem so doslej zagotovili okrog 93 oziroma 60 milijonov dinarjev, čeprav dokončnega obračuna še ni, bo pa kmalu narejen. Omrežji sta skoraj v celoti zgrajeni. Preostala in dodatna dela, ki jih morajo krajanje še opraviti, bodo končana najkasneje do konca aprila, zagotavlja izvajalec del, center za investicijsko vzdrževanje tozda Telekomunikacije. Tako bosta lahko maja omrežji kvalitativno in tehnično prevzeti in zanj pridobljeno uporabno dovoljenje. Vendar vzrokov za zamudo ni iskati v gradnji omrežja. Botrovala ji je vrsta drugih objektivnih okoliščin.

Celoten inženiring od izdelave tehnične dokumentacije, dobave opreme do montaže nove centrale in prenosnega sistema je prevzela Iskra. Pri delu je naletela na nekatere nepredvidene, toda razumljive težave. Na Škofljici bo stala prva digitalna telefonska centrala v sistemu Iskra 2000 v Sloveniji. Za glavno ljubljansko centralo bo povezana po optičnem kabelu z digitalnim prenosnim sistemom, kar je tudi novost. Centrala, optični

kabel in prenosni sistem so plod lastnega znanja strokovnjakov Iskre Telematike, Elektrooptike in Elektrozvez. Ker je uvajanje nove tehnologije zahtevalo nekaj več naporov, se je vse skupaj zavleklo.

V Podjetju za ptt promet Ljubljana so se za digitalno tehnologijo odločili zato, ker za nove centrale tako predpisuje Skupnost JPTT, ker Iskra proizvodnja starih tipov central opušča, ker je sorazmerno poceni in podobno. Predvsem pa je to zahteva sodobnega časa, kajti digitalna tehnologija omogoča hitrejšo, kakovostnejšo in številnejšo telefonske storitve.

Kljub vsem razvojnim težavam je danes kontejnerska telefonska centrala na Škofljici zmontirana in jo pravkar preizkušajo. Tudi optični kabel je že položen. Če bodo v Iskri Elektrozveze izpolnili obljubo in pravočasno dobavili opremo in zmontirali prenosni sistem, bo celotna nalozba pripravljena za poizkusno obratovanje najkasneje do konca maja, se pravi takrat, ko bosta dokončno zgrajeni in prevzeti tudi omrežji. Vendar pa takrat še ne bo mogoče začeti s priključevanjem novih telefonskih naročnikov.

Najprej bo treba telefonske naročnike iz stare škofljiške centrale priključiti na novo. Nato bo na vrsti preizkušanje nove centrale pod prometno obremenitvijo, saj njenega delovanja ni mogoče simulirati, dokler ni vključena v promet. Odpraviti bo treba vse morebitne napake in pomanjkljivosti, ki se lahko pojavijo pri obratovanju centrale in prenosnega sistema. Po izkušnjah sodeč, bo preizkušanje trajalo približno dva meseca. Šele nato bo mogoče začeti s postopnim vključevanjem novih telefonskih priključkov.

Prvi telefoni bodo na Škofljici in Lavrici zavzeli julija meseca in nato postopoma tako, da bodo vsi krajanje, vključeni v sporazuma, dobili telefone najkasneje do konca septembra letos.

BORIS ZIHERL

PO SLEDEH DELEGATSKIH VPRAŠANJ

Barjani o nadvozu Ižanke nad avtocesto

Na podlagi predlogov KS Barje za spremembo projekta Ižanske ceste z južno obvoznico AC, z dne 14. 9. 1987 in 8. 10. 1987, je projektant (tov. Potočnik, TOZD Projekt, SCT) izdelal pisno poročilo o alternativnih možnostih križanja. V poročilu je obdelal štiri variante in jih primerjal s projektno rešitvijo, za katero je bilo izdano gradbeno dovoljenje.

Poročilo je SCT posredovala Svetu KS Barje (ulicnemu odboru in prizadetim krajanom), ki je sklical sestanek dne 7. 12. 1987. Na tem sestanku je Svet KS Barje predstavnikom SCT predložil svoj predlog variante podvoza Ižanske ceste, ki naj bi po njihovem mnenju bistveno dopolnjeval varianti podvoza, ki jih je v svojem poročilu ovrednotila SCT.

Predstavniki SCT (na čelu z direktorjem DO Cestni inženiring tov. Skuljem ter odgovornim projektan-

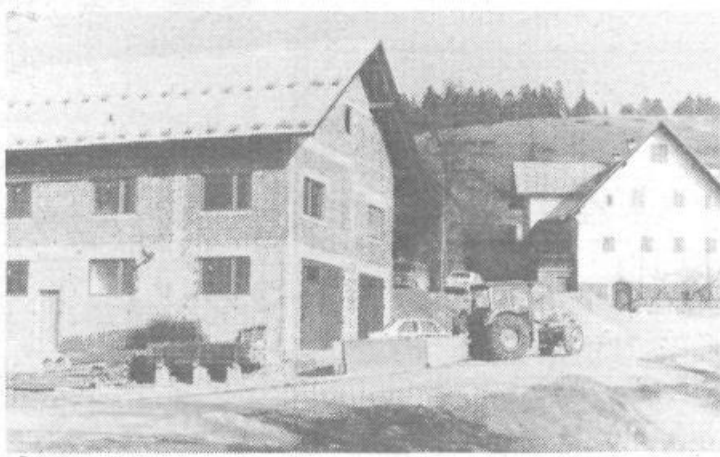
tom tov. Potočnikom), so se obvezali varianto KS Barje enakovredno proučiti (strokovno ovrednotiti) ter se udeležiti ponovnega sestanka.

Na naslednjem sestanku, ki je bil 17. 12. 1987 so prizadeti krajanje in Svet KS Barje upoštevali strokovne utemeljitve projektanta s katerimi je le-ta zavrnil predloge o podvozu. Na tem sestanku je bilo odgovorjeno, da se ustanovi posebna komisija (predstavniki KS Barje, občine Ljubljana Vič-rudnik, projektant in izvajalec), ki bo sproti spremljala gradnjo nadvoza Ižanske ceste ter pripravljala predloge za sporazumno določitev odškodnine lastnikom stanovanjskih objektov, ki bi bili med gradnjo nadvoza kakorkoli poškodovani. V upravičenih primerih bo investitor pristal tudi na odkup najbolj prizadetih objektov.

IZVRŠNI SVET

Podobno kot marsikje drugje, tudi na Črni vrhu zimski plugi te dni počivajo

Črni vrh dobiva vse lepšo podobo

dveh garaž za gasilce tudi prostore za KS in civilno zaščito, večnamensko dvorano in pa seveda potrebne sanitarije zgoraj in spodaj. Zdaj ga čakajo še zaključna dela, ki pa so odvisna od tega, ali bodo dobili dodatna namenska sredstva.

Kako nad težave?

Seveda pa se na Črni vrhu dobro zavedajo, da z izgradnjo novega doma še ne bodo rešili vseh problemov. V kraju so še vedno brez vsake doba-ve kruha, mesa, sadja in mleka, saj se v Mercatorju TOZD Dolomiti, ki oskrbuje malo vaško trgovino, ne zdi vredno, da bi za tako skromno količinsko prodajo vozil to blago tako visoko v hribe (12 km od Polhovega Gradca). Črnovrščan-

ni, ki hodijo delat v Ljubljano ali Polhov Gradec pa zdaj problem rešujejo tako, da si ta živila enostavno nabavijo kar sproti, zopet drugi pa jih pridelajo kar doma.

Nič manj sivih las vaškim možem ne povzroča tudi upad krajevnega prebivalstva, (celotna KS Črni vrh trenutno šteje 515 prebivalcev in 104 hišne številke). Ljudje se namreč vztrajno odseljujejo v dolino, kjer so boljši pogoji za življenje, tisti, ki bi radi ostali in zidali, pa se težko dokop-ljejo do zemljišča. Z le-tem na zažidalnem delu Črne vrha še vedno upravlja Gozdno gospodarstvo Vrhnika in pot do potrebne dokumentacije za individualne graditelje je prav zavoljo tega kar se da dolga in zavita.

Podobno je tudi s socialnim zavarovanjem kmetov. Strm brežinski svet, ki sestavlja pretežni del Črne vrha, je vse prej kot ugoden za kmetijstvo, kmetje pa morajo, kot pravijo, prispevati natanko iste dajatve, kot tisti, ki žive na ravnini.

Le za spoznanje boljše je pri telefonih. Na območju celotne KS imajo trenutno okrog 30 telefonskih priključkov, kar pa seveda še zdaleč ni vse, kar bi potrebovali. Vsem preostalim naročnikom za zdaj pač ne preostaja drugega, kot da lepo počakajo, da v Polhovem Gradcu zgradijo večjo telefonsko centralo.

Kmalu nov vodovod

Letošnja nenavadno topla in suha zima je prišla

Črnovrščanom kot nalašč za njihovo staro komunalno nalogo – vodovod. Prav te dni so krajanje v spodnjem delu Smolnika položili 1417 m glavnega voda, pri čemer so morali spriči hude strmine kopati kar na roke. Z nabavo materiala pa jim je priskočila na pomoč Območna vodna skupnost Sava-Ljubljana.

Vsekakor je najpomembnejše, da smo prišli na prvo prioriteto letošnjega plana komunalne skupnosti,« je zadovoljen z delom Milan Košir. »Lani pa smo bili še v drugi prioriteti in še to šele tam na 24 mestu. Te dni pa pričakuje naš gradbeni odbor ponudbo izvajalcev za rezervoar, črpalnico in raztežilnike.«

Nova vodovodna napeljava bo pomenila za Črni vrh prav gotovo veliko pridobitev. Tembolj, ker se lahko zdaj z njo pohvali (pa še to le z dotrajano) le vaška osnovna – šola štirirazrednica in gostišče Blagajka. Kmetje v Smolniku pa so še vedno odvisni izključno od kapnic. Prav zato se bodo žulji domačih udarnikov, ki se te dni spopadajo s strmino, toliko bolj obrestovati.

BRANKO VRHOVEC

Na vaški meteorološki postaji

